

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2014. szeptember 26.*

„Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Közbeszerzési eljárás — Nem menetrend szerinti légi utasszállító szolgáltatások és bérelt légitaxi szolgáltatások nyújtása — A részvételi jelentkezés elutasítása — A költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontja — Védelemhez való jog — A költségvetési rendelet végrehajtási rendelete 134. cikkének (5) bekezdése — Megsemmisítés iránti kereset — A felperesek kérelmére választ adó levél — Keresettel meg nem támadható jogi aktus — Odaítélő határozat — A közvetlen érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság — Szerződésen kívüli felelősség”

A T-91/12. és T-280/12. sz. egyesített ügyekben,

a **Flying Holding NV** (székhelye: Wilrijk [Belgium]),

a **Flying Group Lux SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

a **Flying Service NV** (székhelye: Deurne [Belgium]),

(képviselik őket: C. Doutrelepont és V. Chapoulaud ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: S. Delaude és D. Calciu, később: S. Delaude, meghatalmazotti minőségben, segítőkük: V. Vanden Acker ügyvéd)

alperes ellen,

egyrészt a Bizottság 2011. december 15-i és 2012. január 17-i, a felperesek által a nem menetrend szerinti légi utasszállító szolgáltatások és bérelt (charter) légitaxi szolgáltatások nyújtására irányuló meghívásos közbeszerzési eljárásban (HL 2011/S 192-312059) előterjesztett részvételi jelentkezését elutasító határozatainak, valamint a Bizottság 2012. február 28-i, a szerződést egy másik társaság számára odaítélő határozatának megsemmisítése iránti kérelem, másrészt kártérítés és kamatok megfizetése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni (előadó) és L. Madise bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. február 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A 2011. október 6-i, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL 2011/S 192-312059) megjelent hirdetménnyel az Európai Bizottság közzétette a „Nem menetrend szerinti légi utasszállító szolgáltatások, bérelt (charter) légitaxi szolgáltatás” című keretszerződés megkötésére vonatkozó PMO2/PR/2011/103 ajánlati felhívást. E felhívás tárgya olyan nem menetrendszerű légiközlekedési szállítási szolgáltató kiválasztása volt, amelynek feladata légitaxik bérlete, valamint a Bizottság elnöke vagy egyéb tagjai, az Európai Parlament Elnöksége, az Európai Tanács Elnöke, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és bármely kísérő személy szállításának biztosítása, elsősorban az Európai Unió területén.
- 2 A szóban forgó közbeszerzési szerződés odaítélése tekintetében előírt eljárás a módosított, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 91. cikke (1) bekezdésének b) pontja által, valamint a módosított, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002 rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 122. cikkének (2) bekezdése által szabályozott versenytárgyalás volt. Ez az eljárás két szakaszból áll. Az első szakasz lényege a költségvetési rendelet 93. és 94. cikkében előírt kizárási feltételek hiányának, valamint a hirdetményben előírt kiválasztási kritériumok tiszteletben tartásának ellenőrzése. Az eljárás ezen első részében valamennyi érdekelt gazdasági szereplő részt vehet. A második szakaszban kizárólag a kiválasztási kritériumoknak megfelelő, és egyik kizárási feltétel alá sem tartozó pályázókat hívják fel ajánlattételre, akik e tekintetben megkapják a dokumentációt.
- 3 Azon iratokat és információkat, amelyeket a pályázóknak az első szakaszban kell benyújtaniuk műszaki alkalmasságuk igazolása céljából, a hirdetmény III.2.3. pontja sorolja fel a következőképpen:

„Az alkalmasság megítéléséhez szükséges adatok és a megkövetelt igazolási mód:

[...]

* Biztonság és védelem:

a jelölt a jelentkezés visszautasításának terhe mellett köteles benyújtani a következőket:

- a cég üzemeltetési leírása »Általános rendelkezései« A részének egy példánya,
- a katasztrófaelhárítási terv, repülésbiztonsági és biztonsági program bemutatása,
- a légi alkalmasságért és a repülőgép-karbantartásáért felelős szerv vagy szervek valamennyi adata.

A 1.1.2007 időponttól az ajánlati felhívás közzétételének dátumával bezárólag:

- az előfordult súlyos balesetek és incidensek teljes körű felsorolása az ajánlattevő által üzemeltetett valamennyi repülőgép esetében, az illetékes hatóságoktól származó vonatkozó jelentések, valamint azok valószínű okaival kapcsolatban levont következtetések,

- az illetékes hatóságoktól (kötelező), illetve harmadik személyektől (opcionális) származó éves biztonsági és védelmi auditjelentések, továbbá a megállapítások és az azokkal kapcsolatos műveletek összesítése,
- a 2004/36/EK (SAFA) irányelv hatálya alatt végrehajtott valamennyi felülvizsgálat felsorolása.

[...]”

- 4 2011. november 7-én a Flying Holding NV két leányvállalata, a Flying Group Lux SA és a Flying Service NV (a továbbiakban együtt: felperesek) nevében a szóban forgó meghívásos eljárásban való részvétel iránti kérelmet nyújtott be.
- 5 2011. november 18-án a Bizottság felhívta a felpereseket, hogy – többek között – műszaki alkalmasságukra vonatkozó kiegészítő információkat nyújtsanak be. A felperesek 2011. november 28-án válaszoltak a Bizottságnak, és számára több iratot küldtek meg.
- 6 2011. december 2-án a Bizottság kiegészítő információkat kért a felperesektől, és figyelmeztette őket, hogy jelentkezésük elutasításának terhe mellett nyújtsák be a repülőgépek karbantartásával megbízott szervezet vagy szervezetek valamennyi adatát, valamint, a Flying Group Luxot illetően, az ERP (katasztrófavédelmi terv) leírását és az éves biztonsági és védelmi auditjelentéseket.
- 7 A felperesek újból iratokat küldtek a Bizottságnak 2011. december 6-án, megjegyezve, hogy kizárólag a 2011-re vonatkozó éves biztonsági és védelmi auditjelentést nyújtják be, mivel a Flying Group Luxot csak 2008 végén hozták létre, és a luxemburgi polgári légügyi hatóságok nem készítettek éves biztonsági és védelmi auditjelentést 2009 és 2010 vonatkozásában.
- 8 A Bizottságnak címzett 2011. december 12-i levelében, amelyet válaszul küldött ez utóbbi 2011. december 8-i elektronikus levelére, a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság közölte, hogy több auditjelentést, köztük általános auditjelentéseket készített a Flying Group Luxról, a légi üzemeltetői engedély (Air Officer's Certification, a továbbiakban: AOC) kiadása, és ezen engedélynek 2009-ben, 2010-ben és 2011-ben történő meghosszabbítása céljából.
- 9 2011. december 15-én a Bizottság tájékoztatta a felpereseket, hogy a meghívásos eljárásban való részvételi kérelmük elutasításra került. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy pályázati anyaguk nem volt „pontos, hiteles és teljes”. A felperesek ugyanis nem nyújtottak be minden olyan iratot, amelyet megkövetel a hirdetmény „Biztonság és védelem” című rovata, a Bizottságot ugyanakkor tájékoztatták, hogy a Flying Group Luxnál biztonsági és védelmi auditálást végeztek 2009-ben és 2010-ben. Az is említésre került, hogy az értékelő bizottság a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontja alapján döntött a felperesek kérelmének elutasításáról, amely úgy rendelkezik, hogy ki kell zárni a közbeszerzési szerződés odaítéléséből azokat a pályázókat, akik a szerződéses eljárásban való részvétel feltételét jelentő információk nyújtása terén hamis nyilatkozatot tettek az ajánlatkérő hatóság számára, vagy elmulasztották ezen információk nyújtását.
- 10 A Bizottságnak címzett 2011. december 20-i levelükben a felperesek előadták, hogy a 2009. és a 2010. évre vonatkozó, kért jelentések benyújtásának elmulasztása azon tényből eredt, hogy úgy értelmezték, hogy a hirdetmény speciális biztonsági és védelmi auditálásokra, és nem általános, a biztonságra és a védelemre vonatkozó részt tartalmazó auditálásokra utal, amelyek az egyedüliek voltak, amelyeket a jelen ügyben a luxemburgi polgári légügyi hatóságok elkészítettek. A felperesek egyébiránt egy új adatbázisnak a 2011. év kezdetétől történő létrehozására hivatkoztak, amelyben nem szerepeltek a 2009-re és a 2010-re vonatkozó adatok, ami arra engedett következtetni, hogy ezek az adatok nem léteznek. Végül a felperesek benyújtották a 2009. évre vonatkozó „előzetes AOC” általános auditjelentéseket, az „AOC Continuous Oversight Audit”-ot (AOC folyamatos felügyeleti audit) a 2010. év, valamint az „AOC folyamatos felügyeleti audit”-ot a 2011. év tekintetében.

- 11 2012. január 17-én a Bizottság megerősítette azon határozatát, hogy elutasítja a felperesek részvételi jelentkezését. Úgy ítélte meg ugyanis, hogy semmiféle kétség nem merült fel a benyújtandó dokumentumokkal kapcsolatban.
- 12 2012. január 18-án a felperesek tájékoztatták a Bizottságot, arról, hogy e határozatot meg szándékoznak támadni a Törvényszék előtt, és bejelentették, hogy a „következő napokban” bemutatják annak a bizonyítékát, hogy a Flying Group Lux számára kért dokumentumok nem álltak rendelkezésre, mivel ezeket nem készítette el a hatáskörrel rendelkező hatóság, a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság.
- 13 2012. január 25-én a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság a következőket írta a Flying Group Luxnak:
- „[A luxemburgi polgári légügyi igazgatóságnak] el kellett magyaráznia, hogy az előzetes AOC általános auditálások, valamint az AOC meghosszabbítására vonatkozó auditálások tartalmazták a »Quality system, flight safety management et security« részeket. Egyébiránt 2012-től kezdődően a [luxemburgi] polgári légügyi igazgatóság speciális auditálásokat is fog végezni, amelyek között a biztonságra irányulók is szerepelnek, amint arról megállapodás született a hatóság és a gazdasági szereplők között, és amelyek éves auditálási és felülvizelési programot követnek.”
- 14 A luxemburgi polgári légügyi igazgatóság ugyanezen a napon azonos tartalmú levelet küldött a Bizottságnak, amelyben előadta, hogy 2010. február 12-i levelében – amelynek másolatát csatolta – pontosította a Flying Group Lux számára az elvégzett auditálások által lefedett területeket.
- 15 A meghívásos eljárás első szakaszának végén egyetlen pályázót, az Abelag Aviation NV-t hívták fel ajánlattételre. Ezen ajánlat elemzését követően a szerződést e vállalkozás számára ítélték oda 2012. február 28-án. Az eljárás eredményéről szóló értesítést közzétették a 2012. április 28-i Hivatalos Lap Kiegészítésében (HL S 83-135396., 101. o.).

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

- 16 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2012. február 23-án, illetve 2012. június 28-án benyújtott keresetleveleikkel terjesztették elő a jelen kereseteket.
- 17 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke a 2012. szeptember 4-i végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélelhozatal céljából egyesítette a T-91/12. és T-280/12. sz. ügyeket.
- 18 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 19 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) megnyitotta a szóbeli szakaszt, és a pervezető intézkedések keretében egy kérdést tett fel a felpereseknek és a Bizottságnak, hogy a tárgyalás során szóban válaszoljanak arra.
- 20 A Törvényszék a felek szóbeli előadásait és az általa írásban és szóban feltett kérdésekre adott válaszait a 2014. február 28-i tárgyaláson hallgatta meg.
- 21 A T-91/12. sz. ügyben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a Bizottságnak a 2011. december 15-i és 2012. január 17-i, a szóban forgó meghívásos közbeszerzési eljárás keretében a felperesek részvételi jelentkezését elutasító leveleiben foglalt határozatokat;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 22 A Bizottság ebben az ügyben azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 23 A T-280/12. sz. ügyben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a Bizottság 2012. február 28-i, a szóban forgó közbeszerzési szerződést egy másik társaság javára odaítélő határozatát;
 - a Bizottságot kötelezze, hogy az elszenvedett kár fejében fizesse meg 1 014 400 euró, az ítélet meghozataláig járó 2,9%-os kamattal növelt, továbbá az ezen időponttól számított, a teljes kifizetésig járó 3%-os késedelmi kamattal növelt összegét;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 24 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint megalapozatlant;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 25 A felperesek egyfelől azt kérik, hogy a Törvényszék semmisítse meg a Bizottság 2011. december 15-i határozatát, amely elutasította a szóban forgó közbeszerzési eljárásban benyújtott részvételi jelentkezésüket, a feltételezetten a Bizottság 2012. január 17-i levelében foglalt, ezen elutasítást megerősítő határozatot, valamint a Bizottság 2012. február 28-i határozatát, amellyel a szóban forgó közbeszerzési szerződést egy másik társaság javára ítélte oda, másfelől pedig kártérítés és kamatok megfizetését kérik.

A – A megsemmisítés iránti kérelmekről (T-91/12. és T-280/12. sz. ügy)

1. A Bizottság 2011. december 15-i határozatának, valamint a feltételezetten a 2012. január 17-i levelében foglalt határozatának megsemmisítése iránti kérelmekről (T-91/12. sz. ügy)

a) A Bizottság 2012. december 15-i határozatának megsemmisítése iránti kérelemről

- 26 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a 2012. december 15-i határozat elfogadásával megsértette először is a végrehajtási rendelet 135. cikkének (5) bekezdését, a költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdését, másodsorban megsértette a védelemhez való jogukat, a megfelelő ügyintézés elvét, valamint a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdését, harmadsorban pedig az arányosság elvét.

A költségvetési rendelet 89. cikke (1) bekezdésének és a végrehajtási rendelet 135. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 27 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette a végrehajtási rendelet 135. cikkét, mivel olyan információk közlését követelte meg, amelyek túlmutatnak a közbeszerzés tárgyán, anélkül hogy figyelembe vette volna a gazdasági szereplők jogos érdekeit, amikor a luxemburgi hatóságok által

kibocsátott dokumentumok benyújtását kérte. A Bizottság megsértette a költségvetési rendelet 89. cikkét is, amikor megkövetelte az átláthatóság, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés elveinek tiszteletben tartását.

- 28 Ezen, a végrehajtási rendelet 135. cikke (5) bekezdésének a Bizottság általi megsértésére alapított jogalap első részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés értelmében:

„A pályázók, illetve az ajánlattevők pénzügyi, gazdasági, műszaki és szakmai kapacitásának és a (2) bekezdés értelmében megkövetelt minimális kapacitásszinteknek a bizonyítására az ajánlatkérő által megkövetelt információk nem terjedhetnek túl a szerződés tárgyán, figyelembe véve egyúttal a gazdasági szereplők jogos érdekeit, különösen a cég műszaki és üzleti titkainak védelmét illetően.”

- 29 A jelen ügyben a Bizottság a Flying Group Luxot illetően valóban megkövetelte a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság által kibocsátott éves biztonsági és védelmi auditjelentések benyújtását (lásd a fenti 6. és 7. pontot).

- 30 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a hirdetmény II.1.2. pontja értelmében a járatok többségének kiindulópontja Brüsszel (Belgium), azonban nem zárhatók ki a más városokból, például Luxembourgból (Luxemburg) – amely szintén uniós intézmények székhelye – történő indulások sem, másfelől pedig a Flying Group Lux pályázó társaság székhelye Luxemburgban van.

- 31 E körülményekre figyelemmel a luxemburgi hatóságok által kibocsátott dokumentumok megkövetelése nem megy túl sem a közbeszerzés követelményein, és nem megy szemben az érintett gazdasági szereplő érdekeivel sem, amely be sem nyújthatta volna részvételi jelentkezését e dokumentumok nélkül.

- 32 A jelen jogalap második, a költségvetési rendelet 89. cikke (1) bekezdésének a Bizottság által az átláthatóság, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés elveinek tiszteletben tartása megkövetelésével történő megsértésére alapított részét illetően elegendő annak megállapítása, hogy a felperesek arra szorítkoznak, hogy az említett jogsértést a végrehajtási rendelet 135. cikke (5) bekezdésének félreértéséből vezetik le, és semmiféle külön érvet nem hoznak fel ezen állítás alátámasztására.

- 33 A költségvetési rendelet 89. cikke (1) bekezdésének és a végrehajtási rendelet 135. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot következképpen el kell utasítani.

A felperesek védelemhez való jogának, a megfelelő ügyintézés elvének és a végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapokról

- 34 E jogalapokkal a felperesek lényegében azt róják fel a Bizottságnak, hogy a luxemburgi hatóságokhoz fordult a célból, hogy az általa szükségesnek ítélt információkat megszeresse (a végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének megsértése), majd ezen információkra támaszkodott anélkül, hogy ezeket előzetesen közölte volna velük, és anélkül, hogy alkalmat biztosított volna számukra, hogy ezekről észrevételeket tegyenek (a védelemhez való jog és a megfelelő ügyintézés elvének megsértése). Elsősorban tehát a végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének megsértésén, másodsorban pedig a felperesek védelemhez való jogának és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapuló jogalapot kell megvizsgálni.

– A végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapról

- 35 A felperesek válaszukban arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdését, amikor közvetlenül a luxemburgi hatóságokhoz fordult az általa szükségesnek ítélt információk megszerzése céljából. A luxemburgi polgári légügyi igazgatóság ugyanis nem tartozik az e cikk (3) bekezdésében említett hatóságok közé. A felperesek azt állítják, hogy e jogalap elfogadható, mivel a Bizottság által az ellenkérelmében előadott jogi elemeken alapul.
- 36 Előzetesen a Bizottság által vitatott jogalap elfogadhatóságát kell megvizsgálni.
- 37 A Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának első bekezdése úgy rendelkezik, hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.
- 38 A jelen ügyben nem vitatott egyfelől az, hogy a Bizottság első ízben ellenkérelmében említette meg a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdését, annak alátámasztása céljából, hogy jogosult volt a luxemburgi polgári légügyi hatóságokhoz fordulni a felperesek állításainak ellenőrzése érdekében, másfelől pedig az sem, hogy a felperesek az említett cikk megsértésén alapuló jogalapra első ízben válaszukban hivatkoztak.
- 39 Ebből következik, hogy a felperesek jogalapja olyan jogi elem alapul – a jelen ügyben az érintett nemzeti hatóságokkal folytatott konzultáció jogi alapja –, amely a jelen eljárás során merült fel. A jelen jogalap ugyanis a szóban forgó rendelkezés megsértésén, és nem a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultáció jogellenességén alapul. Ily módon, a Bizottság állításával szemben, a jelen ügyben közömbös, hogy e konzultáció említésre került-e a jelen kereset tárgyát képező, 2011. december 15-i levélben.
- 40 A végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének a Bizottság általi megsértésén alapuló jogalapot tehát elfogadhatónak kell tekinteni.
- 41 E jogalap megalapozottságát illetően emlékeztetni kell arra, mit tartalmaz e rendelkezés:
- „Amennyiben az ajánlatkérő bizonytalan afelől, hogy a pályázó vagy az ajánlattevő valóban valamely kizárásra okot adó helyzetben van, saját maga is fordulhat a (3) bekezdésében említett illetékes hatóságokhoz annak érdekében, hogy beszeresse az adott helyzettel kapcsolatos, általa szükségesnek vélt információkat.”
- 42 A végrehajtási rendelet 134. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „Annak kielégítő igazolásaként, hogy a szerződést elnyerő ajánlattevő esetében nem áll fenn a költségvetési rendelet 93. cikke (1) bekezdésének a), b) vagy e) pontjában említett helyzet, az ajánlatkérő friss hatósági erkölcsi bizonyítványt, vagy ennek hiányában, egy igazságügyi vagy közigazgatási hatóság által a származási országban frissen kiállított, azzal egyenértékű okmányt fogad el, amely tanúsítja az említett követelmények teljesülését. Annak kielégítő igazolásaként, hogy az ajánlattevő esetében nem áll fenn a költségvetési rendelet 93. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett helyzet, az ajánlatkérő az érintett állam illetékes hatósága által frissen kibocsátott igazolást fogad el.
- [...]”
- 43 A jelen ügyben – amint arra a felperesek joggal hivatkoznak – a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság nem tartozik a végrehajtási rendelet 134. cikkének (3) bekezdésében említett azon hatóságok közé, amelyekre ugyanezen cikk (5) bekezdése utal. A végrehajtási rendelet 134. cikkének (3) bekezdése, a költségvetési rendelet 93. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben ugyanis kizárólag olyan

„igazságügyi vagy közigazgatási hatóságot” említ, amely erkölcsi bizonyítványt vagy azzal egyenértékű okmányt bocsáthat ki (első mondat), illetve a társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségekre vagy az adófizetésre vonatkozó igazolás kiállítására „illetékes hatóságot” említ.

- 44 Mindazonáltal ebből nem vonható le az a következtetés, hogy a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdését megsértették, mivel e rendelkezés nem alkalmazandó olyan esetben, mint a jelen ügy, amelyben a Bizottság azért fordul a nemzeti hatóságokhoz, hogy ellenőrizze a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontjában előírt kizárási okokat.
- 45 A végrehajtási rendelet 134. cikkének szerkezetéből, valamint az (5) bekezdés megfogalmazásából ugyanis egyértelműen az következik, hogy ezt csak abban az esetben kell alkalmazni, ha az ajánlatkérő hatóságnak kétségei vannak, hogy fennáll-e a költségvetési rendelet 93. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában szereplő valamelyik kizárási ok.
- 46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a végrehajtási rendelet 134. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a pályázók és ajánlattevők hűen aláírt és keltezett becsületbeli nyilatkozatot nyújtanak be, amely szerint nincsenek a költségvetési rendelet 93. vagy 94. cikkében említett helyzetek egyikében (első albekezdés). E cikk mindazonáltal előírja, hogy bizonyos eljárások esetében az összes pályázónak be kell nyújtania a (3) bekezdésben meghatározott igazolásokat (második albekezdés).
- 47 Ily módon, még ha a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdése általánosan utal is a „kizárási okokra”, az említett bekezdésben az ugyanezen cikk (3) bekezdésére történő utalásból, miszerint „az ajánlatkérő [...] saját maga is fordulhat” a (3) bekezdésében említett hatóságokhoz, az következik, hogy az (5) bekezdés arra a helyzetre vonatkozik, amikor az ajánlatkérő – mivel a pályázók nem kötelesek benyújtani a költségvetési rendelet 93. cikke (1) bekezdésének a), b) d) és e) pontjában foglalt kizárási okokra vonatkozó, a (3) bekezdésben előírt igazolásokat – meg kíván teljes mértékben győződni arról, hogy a pályázókra egyik kizárási ok sem vonatkozik ezek közül.
- 48 Következésképpen, mivel a Bizottság a jelen ügyben arról kívánt meggyőződni, hogy a felperesek a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontja, és nem ugyanezen rendelet 93. cikkének (1) bekezdése vonatkozásában nem tettek-e hamis nyilatkozatot, nem kellett, hogy tiszteletben tartsa a végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseit.
- 49 Ebből az következik, hogy a végrehajtási rendelet 134. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.
- 50 Egyébiránt, mivel a felperesek a Bizottság és a nemzeti hatóságok közötti konzultáció jogellenessége tekintetében nem hivatkoztak más jogalapra, nem kell megvizsgálni, hogy az említett konzultáció megalapozó, alkalmazandó rendelkezésekben vagy elvekben található-e másik jogi alap.
- A védelemhez való jog és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapuló jogalapokról
- 51 A felperesek azt állítják, hogy megsértették a védelemhez való jogukat, mivel a Bizottság a költségvetési rendelet 94. cikke b) pontjának alkalmazását, és következésképpen részvételi jelentkezésük elutasítását a luxemburgi hatóságoktól megszerzett információkra való hivatkozással igazolta, amely információkat nem közölték a felperesekkel, hogy azok észrevételeket tehessenek a 2011. december 15-i határozat elfogadását megelőzően.
- 52 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a 2011. december 15-i határozat oly módon történő elfogadásával, hogy nem biztosították számukra azt, hogy kifejtsek álláspontjukat a luxemburgi hatóságoktól szerzett információkat illetően, a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét is.

- 53 A felperesek védelemhez való jogának megsértésén alapuló jogalapot illetően a Bizottság a tárgyalás során vitatta ennek a jelen ügyre való alkalmazhatóságát. Arra hivatkozott, hogy a közbeszerzések területén alkalmazandó valamennyi rendelkezést tiszteletben tartott, és e rendelkezések egyike sem kötelezi arra, hogy meghallgassa a felpereseket, mielőtt elfogad egy olyan határozatot, mint a jelen ügyben vitatott határozat.
- 54 E tekintetben arra az állandó ítélkezési gyakorlatra kell emlékeztetni, amely szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartása a valamely személlyel szemben folytatott valamennyi olyan eljárás, amely az e személynek sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet, az uniós jog egyik alapvető elvének minősül, amelyet a szóban forgó eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is biztosítani kell, történjen ez akár – például – az Európai Szociális Alapból nyújtott támogatás felfüggesztésének, csökkentésének vagy megszüntetésének vonatkozásában (a Bíróság C-32/95. P. sz., Bizottság kontra Lisrestal és társai ügyben 1996. október 24-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-5373. o.] 21. pontja), a Bizottság valamely tagja nyugdíjjogosultságának keretében (a Bíróság C-432/04. sz., Bizottság kontra Cresson ügyben 2006. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-6387. o.] 104. pontja) vagy a növényvédő szerek engedélyezési eljárása során (a Törvényszék T-75/06. sz., Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2081. o.] 130. pontja).
- 55 Ily módon abból a körülményből, hogy a költségvetési vagy a végrehajtási rendelet egyetlen rendelkezése sem írja elő a védelemhez való jog tiszteletben tartását az olyan helyzetben, mint a jelen ügyben szereplő helyzet, önmagából nem következik az ilyen garancia kizárása a védelemhez való jog tiszteletben tartása általános elvének jogcímén.
- 56 A Bizottság mindazonáltal a tárgyalás során is vitatta ezen általános elvnek a jelen ügyre való alkalmazhatóságát, azon indokkal, hogy az említett ítélkezési gyakorlatban szereplő esetekkel szemben a 2011. december 15-i határozatot nem lehet szankciót előíró határozatnak tekinteni.
- 57 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben a 2011. december 15-i határozatot a felpereseket szankcionáló határozatnak lehet minősíteni.
- 58 E határozat ugyanis – legalábbis részben – amint az megfogalmazásából következik, és amint azt a Bizottság is elismerte a tárgyalás során, a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontján alapul, amelynek értelmében szerződés nem ítéhető oda azon pályázóknak vagy ajánlattevőknek, akik a közbeszerzési eljárás során az ajánlatkérő által kért – a szerződéses eljárásban való részvétel feltételét jelentő – információk nyújtása terén hamis nyilatkozatot tettek, vagy elmulasztják ezen információk nyújtását.
- 59 Ily módon a 2011. december 15-i határozat nem a felpereseknek a szóban forgó közbeszerzés során benyújtott részvételi jelentkezését pusztán elutasító határozat. E határozat a felpereseket a közbeszerzési eljárásból azonnali hatállyal, a részvételi jelentkezésük őket érintő egyéb értékelési kritériumainak vizsgálata nélkül azon okból kizáró határozatnak minősül, hogy a felperesek hamis nyilatkozatokat tettek. A Bizottság e határozatban ugyanis kifejti, hogy őt úgy tájékoztatták, hogy a felperesek nyilatkozatával ellentétben a biztonságra és védelemre vonatkozó éves auditálásokat 2009-ben és 2010-ben végezték el az illetékes hatóságok, és a felperesek részvételi jelentkezése, következésképpen, nem volt „pontos és hiteles”, és alkalmazni kellett a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontját.
- 60 Márpedig már megállapításra került, hogy az olyan intézkedések, mint például a gazdasági szereplő ideiglenes kizárása hamis nyilatkozatok okán valamely uniós támogatási rendszerből, közigazgatási szankcióknak minősíthetők. Ezen ítélkezési gyakorlat értelmében az uniós támogatási rendszer keretében kizárólag akkor nyújtható támogatás, ha annak címzettje teljes körű garanciát nyújt a tisztesség és a megbízhatóság terén, az a szankció, amelyet e követelmények megsértése miatt szabnak ki, bár nem büntetőjogi jellegű, mindazonáltal támogatási rendszer szerves részét képező sajátos

közigazgatási eszközt képez, amelynek célja, hogy az uniós alapok megfelelő pénzügyi kezelését biztosítsa (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-489/10. sz. Bonda-ügyben 2012. június 5-én hozott ítéletének 28–30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 61 Ezen uniós támogatási rendszerekhez hasonlóan az uniós intézmények által odaítélt közbeszerzési szerződéseket szabályozó rendelkezések a költségvetési rendelet 93. és 94. cikkében a közbeszerzési eljárásokból, illetve a szerződés odaítéléséből történő kizárás különböző eseteit írják elő a szabálytalanságok megelőzése és a csalás és korrupció elleni küzdelem, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elősegítése érdekében (a költségvetési rendelet (25) preambulumbekzdése).
- 62 Ezenfelül a költségvetési rendelet 95. cikke előírja, hogy a különösen az említett rendelet 94. cikkében szereplő helyzetek egyikében található pályázókra vonatkozó részletes információkat a Bizottság által kezelt adatbázisban kell tárolni, a költségvetés végrehajtásában részt vevő intézmények hozzáférhetnek ezen adatbázishoz, és a költségvetés végrehajtásához kapcsolódó közbeszerzési szerződések odaítélése tekintetében figyelembe veszik azt.
- 63 Ebből az következik, hogy a felpereseket a szóban forgó közbeszerzésből kizáró határozat közigazgatási szankció jellegű, még akkor is, ha a jelen ügyben semmiféle, a felperesekre vonatkozó információ nem került be a költségvetési rendelet 95. cikkében előírt adatbázisba, amint azt a Bizottság a tárgyaláson is előadta.
- 64 Mindazonáltal, még azt feltételezve is, hogy a 2011. december 15-i határozat nem minősíthető a felperesekre szankciót kiszabó határozatnak, emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére vonatkozó ítélkezési gyakorlat értelmében ezen elv általános hatályú, és amelyet – azon az eseteken túl, amikor valamely intézmény szankciót szándékozik kiszabni – azokban az eljárásokban kell alkalmazni, amelyek meghatározott személlyel szemben folynak, és e személyre nézve sérelmes aktus elfogadásához vezethetnek (lásd a fenti 54. pontot; lásd analógia útján a Bíróság C-277/11. sz. M-ügyben 2012. november 22-én hozott ítéletének 85. pontját).
- 65 Márpedig a jelen ügyben a 2011. december 15-i határozat, ha nem szankciót kiszabó határozatnak, de legalábbis a felpereseknek sérelmet okozó határozatnak minősül, tehát olyannak, amely érzékenyen érinti érdekeiket, mivel súlyos gazdasági következményekkel (lásd ebben az értelemben a T-231/97. sz., New Europe Consulting és Brown kontra Bizottság ügyben 1999. július 9-én hozott ítélet [EBHT 1999., II-2403. o.] 43. pontját), illetve – nagyobb általánosságban – helyzetük tekintetében súlyos következményekkel jár (lásd ebben az értelemben a Közzolgálati Törvényszék F-26/10. sz., AZ kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 28-án hozott ítéletének 51. pontját). Egy olyan határozat ugyanis, mint a felperesek részvételi jelentkezését elsősorban hamis nyilatkozatok okán, a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontja alapján elutasító határozat alkalmas arra, hogy legalábbis jóhírnevüket sértse, és, amint az a fenti 62. pontban említésre került, a szóban forgó közbeszerzési szerződést meghaladó következményekkel járjon.
- 66 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a 2011. december 15-i határozat nem minősül a közigazgatás által egy közbeszerzési szerződés odaítélésére irányuló ajánlati felhívás okán benyújtott részvételi jelentkezésre adott puszta válasznak. E határozat a luxemburgi hatóságoknak címzett információkérését követően került elfogadásra, amelynek oka az volt, hogy a Bizottságban kételyek merültek fel a felperesek 2011. december 6-i levelében foglalt állítások hitelességével kapcsolatban (lásd a fenti 7. pontot), amely állítások szerint a Flying Group Luxot illetően semmiféle biztonsági és védelmi auditjelentés nem készült a 2009. és a 2010. év vonatkozásában. A Bizottság ily módon elmélyítette a felperesek részvételi jelentkezése egyik elemének vizsgálatát, és ezen információkérés által egy olyan cselekményt végzett, amelynek célja a felperesek állításának ellenőrzése volt, ami a 2011. december 15-i határozat elfogadásához vezetett.

- 67 A fentiek összességéből az következik, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét a jelen ügyben a Bizottságnak alkalmaznia kellett volna.
- 68 E megállapítást a Bizottság azon, a tárgyaláson felhozott érve sem cáfolja meg, amely szerint a luxemburgi hatóságok 2011. december 12-i levelének a felperesek számára a célból történő közlése, hogy biztosítani lehessen a védelemhez való jog tiszteletben tartását, sértette volna a költségvetési rendelet 99. cikkét és a végrehajtási rendelet 148. cikkét, amelyek lényegében úgy rendelkeznek, hogy a közbeszerzési eljárás időtartama alatt minden, az ajánlatkérő és a pályázók közötti kapcsolatfelvételnek ki kell elégítenie az átláthatóság és az egyenlő bánásmód követelményét. A Bizottság szerint a luxemburgi polgári légügyi hatóság levelének a felperesek számára történő közlése lehetőséget biztosított volna számukra, hogy kiegészítsék részvételi jelentkezésüket, így módon kedvezőbb helyzetbe kerültek volna a többi pályázó hátrányára.
- 69 E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az egyenlő bánásmód elve tiltja, hogy összehasonlítható helyzeteket különbözően kezeljenek, vagy hogy különböző helyzeteket egyenlően kezeljenek, hacsak objektíve nem igazolt az ilyen bánásmód (a Bíróság 201/85. és 202/85. sz., Klensch és társai egyesített ügyekben 1986. november 25-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 3477. o.] 9. pontja, valamint a Törvényszék T-160/03. sz., AFCon Management Consultants és társai ügyben 2005. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-981. o.] 91. pontja).
- 70 Márpedig a jelen ügyben a felperesek, túl a szóban forgó meghívásos eljárásról való részvételüket célzó pályázói minőségükön, mivel e minőségben valamennyi másik, bejelentett pályázó is osztozott, olyan helyzetben voltak, amely megkülönböztethetővé tette őket, és amely helyzet nem minősíthető a többi pályázó helyzetével összehasonlíthatónak, mivel a felperesek voltak az egyedüliek, amelyek tekintetében a Bizottság ellenőrzéseket végzett (lásd a fenti 66. pont). A luxemburgi hatóságok ezen ellenőrzés keretében küldött levelének a Bizottság általi közlése így módon nem sértette volna az egyenlő bánásmód elvét.
- 71 Mindazonáltal a fentiek összességéből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a luxemburgi polgári légügyi hatóságok levelének a felperesek számára a Bizottság által történő közlésének hiánya – a védelemhez való jogot érintő szabálytalanság – a 2011. december 15-i határozat megsemmisítéséhez vezet.
- 72 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis a bíróság feladata annak vizsgálata, hogy amennyiben megállapítja, hogy ilyen szabálytalanság áll fenn, az adott ügy sajátos ténybeli és jogi körülményeitől függően a szóban forgó eljárás eltérő eredményhez vezetett volna-e, ha a felperesek jobban biztosíthaták volna védelmüket e szabálytalanság hiányában (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-141/08. P. sz., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra tanács ügyben 2009. október 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2009., I-9147. o.] 81., 88., 92., 94. és 107. pontját; lásd analógia útján a Bíróság C-383/13. PPU. sz., G. és R. ügyben 2013. szeptember 10-én hozott ítéletének 40. pontját).
- 73 Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy abban az esetben, ha a Bizottság lehetővé tette volna a felperesek számára, hogy ismertessék észrevételeiket a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság 2011. december 12-i levelével kapcsolatban, ugyanazt a kizárást tartalmazó határozatot fogadta volna-e el a hamis nyilatkozatok alapján a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontja értelmében.
- 74 Egyfelől az ügy irataiból az derül ki, hogy a Bizottság a luxemburgi hatóságok említett levelére figyelemmel megalapozottan állapította meg, hogy a felperesek nyilatkozatai pontatlanok voltak. A felperesek ugyanis 2011. december 6-i levelükben azt állították, hogy semmiféle éves biztonsági és védelmi auditjelentés nem készült a Flying Group Luxot illetően a 2009. és a 2010. év vonatkozásában, míg a luxemburgi polgári légügyi hatóság 2011. december 12-i levelében előadta, hogy az AOC kiadására és meghosszabbítására vonatkozó általános jelentések készültek ezen évek tekintetében, amelyek „biztonság” és „védelem” részeket tartalmaztak. A felperesek egyébként a 2011. december

15-i, őket hamis nyilatkozattétellel vádoló határozatra válaszként küldött 2011. december 20-i levelükben elismerték, hogy – ellentétben az iratokban állítottakkal (lásd az alábbi 80. pontot) – az említett általános jelentések a szóban forgó légitársaság biztonságának és védelmének értékelésére vonatkozó adatokat tartalmaztak, mivel azt állították, hogy e levélhez csatoltan kívánták elküldeni az említett általános jelentéseket „kiemelve a biztonságra és a védelemre vonatkozó szempontokat” (lásd szintén az alábbi 81–87. pontot).

- 75 Másfelől a Bizottságnak nincs más választása, ha, amint a jelen ügyben is, a pontatlan adatok közlése megállapításra kerül, minthogy a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontját alkalmazza, és elutasítsa az érintett részvételi jelentkezését. Ugyanis, amint azt a Bizottság is joggal hangsúlyozta a tárgyaláson, a „hamis nyilatkozatok” fogalma egyaránt vonatkozik a szándékosan és a gondatlanságból eredően téves nyilatkozatokra is, és következképpen, amennyiben ez megállapításra kerül, nem követeli meg a pontatlanság igazolásának vizsgálatát.
- 76 E körülmények között, még ha a felperesekkel közölték volna is a luxemburgi hatóságok 2011. december 12-i levelét, és elmagyarázták volna, hogy a kért jelentések hiányára vonatkozó nyilatkozatuk egy félreértésnek volt köszönhető, amint azt 2011. december 20-i levelükben tették, a Bizottság akkor is csak azt állapíthatta volna meg, hogy ez a nyilatkozat pontatlan maradt, amint azt egyébként a tárgyalás során hangsúlyozta is.
- 77 Ezt tanúsítja egyébiránt a Bizottság 2012. január 17-i levele, amelyet a felperesek említett, 2011. december 20-i levelére küldött válaszként. A Bizottság ugyanis e levélben a felpereseknek a félreértésre vonatkozó érvelését kizárólag akként vizsgálja meg, mint amely igazolhatja részvételi jelentkezésük hiányos jellegét, közvetetten megállapítva ily módon, hogy – amint arra a tárgyaláson is utalt a Törvényszék által feltett kérdésre adott válaszként – ez az érvelés nem igazolhatta, és még kevésbé tehetette vitathatóvá a hamis nyilatkozatok megállapítását.
- 78 Ebből következik, hogy bár a felpereseknek nem volt lehetőségük arra, hogy megtegyék észrevételeiket a 2011. december 15-i határozat elfogadását megelőzően, e körülmény a jogvita sajátos körülményeire figyelemmel nem olyan jellegű, hogy igazolhatná e határozat megsemmisítését. A védelemhez való jog megsértésére vonatkozó jogalapot tehát el kell utasítani.
- 79 E körülmények között a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított, ugyanazon érvelésre támaszkodó jogalapot, mint amely a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalap tekintetében került hivatkozásra, sem lehet elfogadni. A megfelelő ügyintézés elve ugyanis úgy, ahogy arra a felperesek hivatkoznak, nem választható el a meghallgatáshoz való jogtól, amely a védelmi jogok tiszteletben tartásának elvéhez tartozik.

Az arányosság elvének megsértésén alapuló jogalapról

- 80 A felperesek szerint a 2011. december 15-i határozat sérti az arányosság elvét, mivel megtiltja számukra, hogy részt vegyenek a meghívásos eljárásban, jóllehet a releváns, és a szerződés tárgyával közvetlen kapcsolatban lévő valamennyi információt kellő időben közölték a Bizottsággal. A felperesek ugyanis nem tudták benyújtani a hirdetményben megkövetelt éves biztonsági és védelmi auditjelentéseket a 2009. és a 2010. év vonatkozásában, mivel ilyen jelentéseket nem készítettek a luxemburgi hatóságok, és az „előzetes AOC” és az „AOC Continuous Oversight Audit” jelentések nem feleltek meg a hirdetményben megkövetelteknek. A felperesek azt állítják, hogy a Bizottságot a luxemburgi hatóságok 2012. január 25-i levelükben tájékoztatták arról, hogy az AOC kiadására és meghosszabbítására vonatkozó említett jelentések nem feleltek meg a hirdetményben megkövetelteknek, mivel ezek csak bizonyos információkat tartalmaztak a védelem vonatkozásában, és a biztonságra vonatkozó speciális jelentéseket csak 2012-től kezdődően készítettek. Egyébiránt az

„előzetes AOC” sajátos tárgya nem a gazdasági szereplővel kapcsolatos biztonság és a védelem értékelése, és az „AOC Continuous Oversight Audit”-ból az következik, hogy a 2009. évi éves auditálást nem fejezték be, a 2010. évit pedig nem kezdték el.

- 81 Előzetesen meg kell állapítani – amint azt maguk a felperesek is elismerték a 2011. december 15-i határozatra válaszként küldött 2011. december 20-i levelükben –. hogy az „előzetes AOC” és az „AOC Continuous Oversight Audit” jelentések a szóban forgó légitársaság biztonságának és védelmének értékelésére vonatkozó adatokat tartalmaztak (lásd a fenti 74. pontot), amiből az a következtetés vonható le, hogy az említett jelentések megfeleltek a hirdetményben megkövetelteknek, amennyiben a luxemburgi hatóságok nem készítettek speciális jelentéseket a biztonság és a védelem tekintetében a 2009. és a 2010. év vonatkozásában.
- 82 A jelen jogalap keretében felhozott érvek nem teszik vitathatóvá e megállapítást.
- 83 Először is, az „előzetes AOC” jelentés elsődleges tárgya nyilvánvalóan nem a gazdasági szereplő biztonságának és védelmének értékelése. A felperesek válaszukban előadták – anélkül, hogy a Bizottság ellentmondott volna –, hogy az „előzetes AOC” jelentés elkészítésére az AOC kiadásának előkészítő szakaszában kerül sor, és az „előzetes AOC” vizsgálat célja a gazdasági szereplő azon tekintetben történő ellenőrzése, hogy képes-e ügyleteinek megtervezésére, előkészítésére és lebonyolítására.
- 84 Mindazonáltal ezen, a felperesek 2011. december 20-i levelének mellékletében található jelentésből az derül ki, hogy több, ellenőrzés alá vont tényező is az ellenőrzött légitársaság biztonságához és védelméhez kapcsolódott. Ez a helyzet a hajózó személyzet, különösen a repülőgép-vezetők, illetve még inkább a vészhelyzeti eljárásokra vonatkozó adatok esetében is. Kifejezetten előírásra került egy „Biztonság” című rovat. Ugyanis, amint azt a Bizottság joggal hangsúlyozza, a légiüzemeltetői engedély kiadását megelőző ellenőrzés tárgya annak ellenőrzése, hogy az említett légiüzemeltető rendelkezik-e az érintett légijárművek biztonságának és védelmének biztosításához szükséges szakmai és szervezési kapacitással. Az uniós szabályozásból ténylegesen az következik – amely szabályozást egyébként a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság a szóban forgó audit elvégzésének jogalapjaként idézett a felpereseknek küldött leveleiben –, hogy a polgári repülésben mindig biztosítani kell az európai állampolgárok egységes és magas szintű védelmét közös biztonsági szabályok elfogadása révén (a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EK tanácsi rendelet, 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL L 79., 1. o.] (1) preambulumbekzdése, lásd továbbá a polgári légi közlekedés területén a műszaki előírások és a közigazgatási eljárások összehangolásáról szóló, 1991. december 16-i 3922/91/EGK tanácsi rendelet [HL L 373., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 348. o.] második preambulumbekzdését).
- 85 Másodsorban, a felperesek tévednek, amikor azt állítják, hogy a 2010. évi „AOC Continuous Oversight Audit” jelentésben a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság vizsgálói megállapították, hogy a 2009. évre vonatkozó éves audit nem fejeződött be, és a 2010. évi nem kezdődött el. E jelentésből ugyanis az következik – amint azt a Bizottság is megjegyzi –, hogy az a mondat, miszerint „a 2009. évre vonatkozó éves audit nem fejeződött be, és a 2010. évi nem kezdődött el” a „Quality System” (minőségbiztosítási rendszer) szerepel, tehát a „Minőség” rész értékelésére vonatkozik, ugyanakkor a „Flight Safety” (repülésbiztonság) rész ténylegesen auditálás tárgyát képezi, amint azt az e rovatban található különböző megjegyzések is alátámasztják.
- 86 Harmadsorban, a felpereseknek a luxemburgi hatóságok által a Bizottság számára küldött 2012. január 25-i levélre alapozott állításai nem vehetők figyelembe azon ítélkezési gyakorlatra tekintettel, amely szerint az uniós bíróság valamely aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek, és különösen azon információk alapján ítéli meg, amelyek az aktus meghozatalakor az intézmény rendelkezésére álltak (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország

kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja; lásd ebben az értelemben a Bíróság C-197/99. P. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-8461. o.] 86. pontját).

- 87 Mindazonáltal a luxemburgi hatóságok 2012. január 25-i levelének megfogalmazásából az következik, hogy a felperesek azon állítása, miszerint az „előzetes AOC” és az „AOC Continuous Oversight Audit” jelentések kizárólag a „repülésvédelemre” vonatkozó információkat tartalmaztak, el kell utasítani. E levél ugyanis kifejezetten a „repülésbiztonságra” utal, kiemelve, hogy a [polgári légügyi igazgatóság által készített] általános „előzetes AOC” auditjelentések, valamint az AOC meghosszabbítására vonatkozó auditálások „Quality system, flight safety, management és security (védelem)” részeket foglalnak magukban. Mivel mind a „safety”, mind pedig a „security” kifejezések alkalmazásra kerültek, a „security” szó után zárójelben szereplő „védelem” szó említéséből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy kizárólag a „védelem” rész alkotja ellenőrzés tárgyát. Ezt az értelmezést a 2012. január 25-i levélhez mellékelte levél is megerősíti, amely kifejti az AOC meghosszabbítására irányuló ellenőrzés tartalmát, mivel kifejezetten és elkülönítetten a biztonság és a védelem ellenőrzésére hivatkozik. Ezt az értelmezést a 2012. január 25-i levélben foglalt, a biztonságra irányuló speciális auditálások 2012-től kezdődő elvégzésére vonatkozó bejelentés sem teszi vitathatóvá, amely bejelentésből kizárólag az a következtetés vonható le, hogy 2012 előtt nem léteztek a biztonságra vonatkozó speciális jelentések, nem pedig az, hogy az AOC-ra vonatkozó általános jelentések nem tartalmazták a biztonságot érintő speciális részt.
- 88 Ezenfelül, mivel a felperesek légitársaságok, és így a légiközlekedési ágazatban tevékenységet végző szolgáltatók, szükségképpen tudomással kellett bírniuk a repülést engedélyező tanúsítvány – amely maga az AOC – megszerzése céljából végzett ellenőrzések tárgyáról. Ezt egyébként azok a levelek tanúsítják, amelyeket a luxemburgi polgári légügyi igazgatóság küldött számukra az AOC meghosszabbítására vonatkozó ellenőrzések elvégzését megelőzően, amelyeket 2011. december 20-i levelükhöz csatoltan közölnek, és amelyek feltüntetik ezen ellenőrzések különböző részeit, többek között a „Flight safety management” (repülésbiztonsági irányítás) és a „Security” részeket.
- 89 A fentiekből az következik, hogy a felperesek, mivel nem küldték meg a Bizottságnak a 2009. évi „előzetes AOC” jelentést és a 2010. évi „AOC Continuous Oversight Audit” jelentést a 2011. december 2-i levélre adott válaszként, nem közöltek a Bizottsággal kellő időben valamennyi releváns információt.
- 90 E körülményekre figyelemmel, a Bizottságnak, amiért elutasította a felperesek részvételi jelentkezését, nem lehet felróni azt, hogy nem a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás által követett jogszerű célok megvalósítására alkalmas eszközöket alkalmazott, és hogy túlmént az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéken (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-176/09. sz., Luxemburg kontra Parlament és Tanács ügyben 2011. május 12-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-3727. o.] 61. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 91 Ezért az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.
- 92 Ebből következik, hogy a 2011. december 15-i határozat megsemmisítésére irányuló kérelmet el kell utasítani.
- b) A feltételezetten a Bizottság 2012. január 17-i levelében foglalt határozat megsemmisítése iránti kérelemről
- 93 Az eljárási szabályzat 114. cikke szerinti elfogadhatatlansági kifogás alakszerű előterjesztése nélkül a Bizottság azt állítja, hogy a felpereseknek nem fűződik érdeke a 2012. január 17-i határozattal szembeni eljáráshoz, amelynek megsemmisítése semmiféle előnnyel nem jár tekintetükben, mivel kizárólag a 2012. december 15-i határozat minősül a felperesek részvételi jelentkezését elutasító határozatnak.

- 94 A tárgyaláson a Bizottság a Törvényszék által feltett kérdésre válaszolva előadta, hogy vitatja a 2012. január 17-i levél megtámadható aktus jellegét is. A Bizottság szerint e levél nem minősül az ítélkezési gyakorlat értelmében vett határozatnak, és nem módosítja a felpereseknek a már a 2011. december 15-i határozat által meghatározott jogi helyzetét. A 2012. január 17-i levél tárgya kizárólag a felperesek 2011. december 20-i, félreértésre hivatkozó levelére adott válasz, amely elutasítja e hivatkozást.
- 95 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhető jogi aktusoknak, illetve határozatoknak, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amely joghatások a felperes érdekeit érintik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja, valamint a Törvényszék T-81/97. sz., Regione Toscana kontra Bizottság ügyben 1998. július 16-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2889. o.] 21. pontja).
- 96 A jelen ügyben a Bizottság 2012. január 17-i levelét nem lehet a felperesek jogi helyzetét jelentősen módosítónak minősíteni. Kizárólag a Bizottság 2011. december 15-i levele, amely elutasította a felperesek részvételi jelentkezését a szóban forgó közbeszerzés keretében, jár ilyen hatással.
- 97 A 2012. január 17-i levél ugyanis kizárólag pusztán informatív jellegű adatokat, valamint a felperesek részvételi jelentkezését elutasító határozatra vonatkozó magyarázatokat tartalmaz. A Bizottság ily módon csak emlékeztet az e levél elküldését megelőző eljárásra, amely levél a 2011. december 20-i levelet is tartalmazza (első-ötödik bekezdés), és tájékoztatja a felpereseket az európai és nemzetközi repülésbiztonságra vonatkozó, létező auditjelentésekről (hatodik bekezdés), valamint arról, hogy a többi pályázó nem terjesztett elő felvilágosítás iránti kérelmet a szóban forgó hirdetmény szempontjából (kilencedik bekezdés). A Bizottság egyébiránt e levélben felsorolja a felperesek részvételi jelentkezése elutasításának indokait, kiemelve egyfelől, hogy semmiféle kétség nem merülhetett fel a megkövetelt jelentések természetét illetően (hetedik bekezdés), másfelől pedig, hogy a felperesek a Flying Group Belgiumhoz hasonlóan benyújthatták volna a megkövetelt jelentéseket (nyolcadik bekezdés), végül, még egy jóhiszemű félreértés sem lehetett volna elfogadható, ily módon az értékelő bizottság megerősítette részvételi jelentkezésük elutasítását (tizedik bekezdés).
- 98 Ezenfelül, még azt feltételezve is, hogy az alkalmazandó rendelkezések által előírt alakszerű felülvizsgálati eljárás hiányában az ilyen értelmű kérelemre elvégzett felülvizsgálat megtámadható aktus elfogadásához vezethetne, a jelen ügyben ilyen felülvizsgálatra nem került sor.
- 99 A felperesek állításával szemben ugyanis a 2012. január 17-i levél nem a 2011. december 15-i határozat tényleges felülvizsgálatára irányult, amelyet a Bizottság a felperesek kérelmére végzett volna el, és nem elemezhető úgy, mint egy új, megtámadható aktus.
- 100 A felperesek 2011. december 20-i levelét nyilvánvalóan lehet úgy értelmezni, hogy az vitatja részvételi jelentkezésük elutasítását a szóban forgó közbeszerzés keretében, és az ezen elutasítás felülvizsgálatát kéri. Miután kifejtették, hogy félreértették a hirdetménynek az illetékes hatóságoktól származó éves biztonsági és védelmi jelentésekre vonatkozó követelményét (második, ötödik és hatodik bekezdés), a felperesek kifejezték aggodalmukat részvételi jelentkezésük elutasítása és hamis nyilatkozatok felrovása tekintetében (kilencedik bekezdés), és a Bizottság szolgálataival történő megbeszélést kértek (tizedik bekezdés), kifejezve azon reményüket, hogy levelük arra ösztönzi a Bizottságot, hogy megbízható partnereként kezelje őket a szóban forgó közbeszerzés tekintetében (tizenedik bekezdés).
- 101 Mindazonáltal mind a felperesek 2011. december 20-i levelére válaszként küldött 2012. január 17-i levél megfogalmazásából, mind pedig a létrejöttének körülményeiből az következik, hogy a Bizottság nem vizsgálta felül a 2011. december 15-i határozatot.

- 102 A Bizottság ily módon a tárgyaláson hangsúlyozta, hogy a felperesek 2011. december 20-i levele és annak mellékletei nem kerültek az értékelő bizottság elé. E bizottság említése a 2012. január 17-i levél végén, következésképpen, pusztán formális. E levélből egyébiránt az említett mellékletek semmiféle elemzésére irányuló tényező nem következik, mivel a Bizottság megelégedett azzal, hogy a felpereseknek a benyújtandó jelentésekre vonatkozó félreértéssel kapcsolatos hivatkozására válaszolt, ami önmagában nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó levelet a felperesek helyzetének felülvizsgálatát követően fogadták el (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-437/05. sz., Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3233. o.] 65. és 66. pontját, valamint a Törvényszék T-573/10. sz., Octapharma Pharmazeutika kontra EMA ügyben 2012. március 8-án hozott végzésének 57. pontját).
- 103 Következésképpen a Bizottság 2012. január 17-i levelének megsemmisítésére irányuló kérelmet elfogadhatatlannak kell minősíteni, anélkül hogy döntenie kellene a felpereseknek az e levél elleni eljáráshoz fűződő érdekéről, amelyet a Bizottság szintén vitat.

2. A Bizottság 2012. február 28-i határozatának megsemmisítésére irányuló kérelemről (T-280/12. sz. ügy)

- 104 Mivel a kereset elfogadhatóságának feltételei, különösen a felperes eljáráshoz fűződő érdeke, az eljárás folytatásának nélkülözhetetlen feltételei, a Törvényszék feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a felpereseknek érdekük fűződik-e a jelen ügyben a 2012. február 28-i határozat megsemmisítéséhez (a Bíróság C-417/04. P. sz., Regione Siciliana kontra bizottság ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-3881. o.] 36. pontja, valamint a Törvényszék T-88/01. sz., Sniace kontra bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1165. o.] 53. pontja).
- 105 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen. Miután nem vitatott, hogy a 2002. február 28-i odaítélő határozat címzettje a közbeszerzési eljárás ajánlattevője, és nem a felperesek, meg kell vizsgálni, hogy ez utóbbiak közvetlenül és személyükben érintettek-e ezen határozat által.
- 106 Mivel a felperesek irataikban kizárólag a felpereseknek a 2012. február 28-i határozat elleni eljáráshoz fűződő érdeke vonatkozásában fejtették ki érveiket, a Törvényszék írásban tette fel számukra azt a kérdést, hogy az említett határozat megsemmisítése iránti kérelem tekintetében milyen következtetések vonhatók le a T-415/10. sz., Nexans France kontra Entreprise commune Fusion for Energy ügyben 2013. március 26-án hozott ítéletéből (54–58. pont), amely ítéletben a Törvényszék megállapította egy közbeszerzési szerződést odaítélő határozat által nem érintett pályázó közvetlen érintettségét.
- 107 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely természetes vagy jogi személyt valamely aktus csak azon feltétellel érinti az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint közvetlenül, ha ezen aktus közvetlenül hatást gyakorol a jogi helyzetére (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. és 45. pontját, valamint a Törvényszék T-80/97. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3099. o.] 61. pontját).
- 108 Márpedig többször megítélésre került, hogy amennyiben az ajánlattevő ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban utasították el, és így a többi ajánlattal nem hasonlították össze, az érintett ajánlattevő által a szerződést odaítélő határozat ellen benyújtott kereset elfogadhatósága az ajánlatát elutasító határozat megsemmisítéséhez van kötve (a Törvényszék T-8/09. sz., Dredging International és Ondernemingen Jan de Nul kontra EMSA ügyben 2011. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2011., II-6123. o.] 134. és 135. pontja, valamint a T-17/09. sz., Evropaiki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2012. május 22-én hozott ítéletének 118. és 119. pontja).

- 109 Ugyanis csak az utóbbi határozat megsemmisítését követően gyakorolhat a szerződést odaítélő határozat közvetlenül hatást az ajánlattevő jogi helyzetére, akinek az ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban elutasították. Ezzel szemben, amennyiben az ajánlatot elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelmet elutasítják, a szerződést odaítélő határozat megsemmisítése nem járhat jogi következményekkel azon ajánlattevő számára, akinek az ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban elutasították. Ebben az esetben az ajánlatot elutasító határozat megakadályozza azt, hogy a szerződést egy másik ajánlattevőnek odaítélő határozat közvetlenül befolyásolja az érintett ajánlattevő helyzetét (lásd ebben az értelemben a fenti 106. pontban hivatkozott Nexans France kontra Entreprise commune Fusion for Energy ügyben hozott ítélet 56. pontját).
- 110 Így, abban az esetben, ha – mint a jelen ügyben – a felperesek részvételi jelentkezése a meghívásos eljárás első szakaszában elutasításra került, csak akkor kérhetik a felperesek részvételi jelentkezésük más ajánlattevők ajánlataival történő összehasonlítását, és következésképpen csak akkor állapíthatják meg, hogy a szerződést más pályázónak odaítélő határozat közvetlenül befolyásolja a jogi helyzetüket, ha bizonyítani tudják, hogy részvételi jelentkezésük tévesen került ezen indokkal elutasításra (lásd ebben az értelemben a fenti 106. pontban hivatkozott Nexans France kontra Entreprise commune Fusion for Energy ügyben hozott ítélet 57. pontját).
- 111 Következésképpen a jelen ügyben a felpereseket, mivel a Bizottság 2011. december 15-i, a szóban forgó közbeszerzésen benyújtott részvételi jelentkezésüket elutasító határozatának megsemmisítésére irányuló kérelmük elutasításra került, nem lehet a 2012. február 8-i odaítélő határozat által közvetlenül érintetteknek tekinteni. Ezen utóbbi határozat megsemmisítése iránti kérelmet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy döntenie kellene a felpereseknek az említett határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdekéről, amelyet a Bizottság is vitat.

B – A kártérítés és a kamatfizetés iránti kérelemről (T-280/12. sz. ügy)

- 112 A Bizottság által feltételezeten elkövetett jogsértést illetően a felperesek azt állítják, hogy az intézmények felelőssége beállásának ezen első feltétele a jelen ügyben teljesül, figyelemmel a mind az elutasító, mind pedig a szóban forgó szerződést odaítélő határozatban található kellően egyértelmű jogsértésekre. A felperesek e tekintetben a T-91/12. sz. ügyben, valamint a jelen ügyben benyújtott irataikra hivatkoznak, kiemelve az „előzetes AOC” és az „AOC Continuous Oversight Audit” jelentéseknek a hirdetményben megkövetelt éves biztonsági és védelmi auditjelentésekkel jogellenesen egyenértékűnek tekintését, annak elutasítását, hogy figyelembe vegyék a 2011. december 20-i levelükhöz csatolt jelentéseket, ami ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkével, valamint a költségvetési rendelet 89. cikkének és a végrehajtási rendelet (123) cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megsértését. A felperesek azt állítják továbbá, hogy annak megtagadása a Bizottság részéről, hogy közölje velük a szerződést odaítélő határozatot, szintén jogellenes magatartásnak minősül a rá nézve kötelező lényeges eljárási szabályok, valamint az alapjogi chartának a hatékony jogorvoslatot és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférést biztosító rendelkezései tekintetében.
- 113 A kár ténylegességét illetően a felperesek azt állítják, hogy elveszítették minden esélyüket arra, hogy részt vegyenek a meghívásos eljárásban, és hogy számukra ítélik oda a szerződést, ami megtérítendő anyagi kárnak minősül. Figyelemmel méretére, de a költségekre és az elmaradt haszonra is, a felperesek kárukat 1 014 400 euróban, azaz a szóban forgó szerződés teljes értékének 8%-ában határozzák meg a szerződés négy éves végrehajtásának vonatkozásában, mivel e százalékos érték képviseli azt a részt, amelyet a szerződés végrehajtása jelentett volna forgalmukban. A felperesek egyébként úgy ítélik meg, hogy ezen összeget 2,9% mértékű kompenzációs kamattal, valamint 3%-os késedelmi kamattal kell növelni.
- 114 Az okozati kapcsolatot illetően a felperesek azt állítják, hogy a hivatkozott kár közvetlenül a Bizottság által a szóban forgó közbeszerzési eljárás keretében hozott határozatok jogellenességéből ered.

- 115 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az Unió szerződésen kívüli felelősségének beállításához az EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti feltételek együttes teljesülése szükséges, tehát az Unió intézményeinek felróható jogellenes magatartás, a kár tényleges bekövetkezése és az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés. Amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül, a keresetet a többi feltétel vizsgálata nélkül teljes egészében el kell utasítani (lásd a Törvényszék T-457/10. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2013. október 15-én hozott ítéletének 226. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 116 Kártérítés és kamatok megfizetése iránti kérelmük alátámasztására a felperesek a jogellenes magatartásra vonatkozó feltételt illetően a Bizottság 2011. december 15-i határozatának jogellenességére hivatkoznak, megismételve, hogy a Bizottság e határozat elfogadásával megsértette a költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdését, a végrehajtási rendelet 134. cikkének (5) bekezdését és 135. cikkének (5) bekezdését, valamint az arányosság elvét különösen azzal, hogy jogellenesen egyenértékűnek minősítette az „előzetes AOC” és az „AOC Continuous Oversight Audit” jelentéseket a hirdetményben megkövetelt éves biztonsági és védelmi auditjelentésekkel.
- 117 Mivel e jogalapok és érvek összessége elutasításra került (lásd a fenti 33., 49., 81. és 91. pontot), a felperesek kártérítés iránti kérelmét el kell utasítani, mivel az e feltételezett jogellenes magatartásokon alapul.
- 118 A felperesek által hivatkozott egyéb jogellenes magatartásokat illetően emlékeztetni kell arra az állandó ítélkezési gyakorlatra, amelynek értelmében az állítólagos kárnak a felrótt magatartásból kellőképpen közvetlenül kell következnie, vagyis ez utóbbinak a kár meghatározó okának kell lennie. Az Unió intézményei ugyanis nem kötelesek valamely jogellenes helyzetből – akár csak áttételesen – következő összes hátrányos következmény jóvátételére (lásd a Bíróság 64/76. és 113/76., 167/78. és 239/78., 27/79., 28/79. és 45/79. sz., Dumortier testvérek és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1979. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 3091. o.] 21. pontját, valamint a Törvényszék T-279/03. sz., Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ügyben 2006. május 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1291. o.] 130. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ily módon, még ha az intézmények esetleg hozzá is járultak a kárhoz, amelynek megtérítésére a kereset irányul, az említett hozzájárulás lehet túl távoli, a másokat, adott esetben a fellebbezőket terhelő felelősség okán (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-419/08. P. sz., Trubowest Handel és Makarov kontra tanács és Bizottság ügyben 2010. március 18-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2259. o.] 59. és 61. pontját).
- 119 A jelen ügyben a 2011. december 15-i határozat jogszerűségének vizsgálatából az derül ki, hogy a felperesek a Bizottság információkérésére pontatlan nyilatkozatokkal válaszoltak (lásd a fenti 74. pontot). Márpedig a felperesek e pontatlan nyilatkozatai azok, amelyek egyfelől részvételi jelentkezésük elutasításához vezettek, és megakadályozta őket abban, hogy ajánlatot tegyenek, másfelől, és következésképpen ahhoz, hogy a szóban forgó szerződést nem nekik ítélték oda. A Bizottságnak ugyanis a pontatlan nyilatkozatok láttán, függetlenül attól, hogy ezek szándékosan vagy a felperesek gondatlanságából eredően voltak tévesek, nem volt más választása, minthogy a költségvetési rendelet 94. cikkének b) pontját alkalmazza, és elutasítsa a felperesek részvételi jelentkezését (lásd a fenti 75. pontot).
- 120 Következésképpen, mivel a felperesek magatartásukkal megszakították a jogellenes magatartások és a hivatkozott károk közötti feltételezett okozati láncot, ily módon sem a védelemhez való jogukat érintő szabálytalanság, sem a 2012. január 17-i levélben, illetve a 2012. február 28-i határozatban található feltételezett jogsértések, sem pedig annak a Bizottság részéről történő feltételezett megtagadása, hogy közölje velük ez utóbbi határozatot, nem minősíthetők a kár meghatározó okának.
- 121 Ebből következik, hogy mivel a felhozott kifogások mindegyike tekintetében hiányzik legalább egy feltétele a felelősség beállításának, a kártérítés és a kamatok megfizetése iránti kérelmet el kell utasítani.

122 Következésképpen a jelen kereseteket a maguk összességében el kell utasítani.

A költségekről

- 123 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 124 A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a Flying Holding NV-t, a Flying Group Lux SA-t és a Flying Service NV-t kötelezi a költségek viselésére.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. szeptember 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások